

Herredskontor i den Egn, hvor De hører hjemme, det ligger jo lige for. Jeg indvendte, at det maaske kunde være meget vanskeligt — meget behageligt ganske vist, men vanskeligt. Jo, sagde han, det maa De have, det interessere ogsaa Embedsmændene sig for, det er meget ubehageligt for dem med de mange lange Rejser, som nu ere langt talrigere end for en halv Menneskealder siden. Forretningerne ere jo stegne, og Folketallet er steget, Bebyggelsen er steget, derfor er det i Virkeligheden baade i Befolkningens og i Embedsmændenes Interesse, at der kommer et Kontor derude. Jeg gjorde saa gældende, at det var naturligvis rigtigt, og det havde vi ogsaa tænkt paa i mange Aar, men der var den Ulempe derved, at naar vi skulde have et Tingsted oprettet derude, kunde det ikke ske — sagde jeg til vedkommende Embedsmand — paa anden Maade end ved at tage Tingstedet fra en Del af de omliggende Byer, og saa vilde vi rimeligvis faa alle de omliggende Byer mod os, og saa var det ikke let at faa den Sag gennemført. Netop, fordi det er et centralt Punkt derude, medfører det de største Vanskeligheder. Det er akkurat det samme, som gælder med Hensyn til Jernbanerne. Vi ligge paa et Punkt, hvor vi omtrent ere lige langt fjernede fra alle de omliggende Byer. Ville vi nu have en Jernbane til ét enkelt Sted, ville alle de andre Steder ogsaa have det. Det er dette, der har standset Jernbanesagen for os til Dato, og vil ogsaa være farligt for Jurisdiktionsvæsenets heldige Ordning. Vedkommende Embedsmand sagde saa: Ja, det forstaar jeg meget godt, men jeg skulde dog mene, at det ikke maatte være vanskeligt at faa Regering og Rigsdag til at begribe, at det, det her drejer sig om, er Befolkningens Interesse og ikke det Spørgsmaal, om der er en eller nogle flere Embedsmænd i en eller anden By. Vil man se ganske nøjternt paa Forholdet, er det jo Befolkningens Interesser, det drejer sig om, og det, at en Landjurisdiktions Øvrighed absolut skal bo i en By, selv om det er uheldigt for den Jurisdiktion, han skal betjene, er et ganske fejlagtigt Princip at gaa ud fra. Derfor vil jeg for mit Vedkommende, saa godt jeg kan, henstille til den højtærede Minister og det kommende Udvalg at tage disse Forhold under alvorlig Overvejelse, saa at de indrettes paa en for vore Interesser mere fyldestgørende Maade, end hidtil har været Tilfældet. Faa vi det ikke nu ved den ny Retsreformordning, ja, saa smigrer jeg mig ikke

med, at det sker i min Tid. Saa vil der maaske gaa lange, lange Tider hen, inden det sker. Det er de Bemærkninger, jeg vilde gøre om denne Sag.

Da jeg har Ordet, vil jeg gøre nogle Bemærkninger om en anden Ting, navnlig foranlediget ved en Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke). Det ærede Medlem talte om Antallet af Landsretskredse og mente, at det var rigtigere, i Stedet for, som foreslaaet, at indrette 2 Landsretskredse, den ene med Sæde i Kjøbenhavn, den anden med Sæde i Aarhus, at indrette 3, en med Sæde i Kjøbenhavn, en anden med Sæde i Odense og en tredje i Viborg. Jeg maa give det ærede Medlem fuldstændig Ret. Jeg finder, at vort Lands naturlige Beskaffenhed og geografiske Forhold indbyde til at inddele det saaledes, at vi danne en Landsretskreds af Sjælland og Bornholm med Sæde i Kjøbenhavn, en af Fyn og de sydlige Øer med Sæde i Odense og en af Jylland med Sæde i Viborg. Under alle Omstændigheder er jeg en bestemt Modstander af at flytte den jyske Landsret fra Viborg til Aarhus. Jeg kan ikke se, hvad der skal begrunde dette. Jeg kan forstaa, at der er nogen Anledning dertil, naar man lægger Fyn til Jylland, og jeg kunde næsten tro, at det er af den Grund, man har lagt Fyn til Jylland, men denne Grund er alligevel ikke fyldestgørende. Men gaa vi ud fra — og den højtærede Justitsminister, som holdt paa Todelingen, var jo inde derpaa — at i Stedet for at lægge Fyn til Jylland var det rigtigere at lægge Fyn til Sjælland, vil jeg af to Onder vælge det mindste, og, hvis vi skulle blive ved Todelingen, foretrække at lægge Fyn til Sjælland og lade den jyske Landsret blive i Viborg. Efter min Mening er det en Tale, der ikke har det fjerneste paa sig, at Aarhus er ved at blive Centralpunktet i Jylland fremfor Viborg. Der kan være lidt i det, naar vi tage Fyn med, men ogsaa da er der forholdsvis lidt i denne Tale, navnlig naar Jernbanelinien i Jylland kommer en Smule videre. Tage vi derimod Jylland for sig, og jeg holder paa, at det maa vi gøre i dette Forhold, saa er Viborg den mest centralt beliggende By i Jylland. I en nær Fremtid vil den blive den By i Jylland, som man maa betragte som den, der har den mest bekvemme Jernbaneforbindelse. Det var den højtærede Minister ogsaa inde paa, at ved den fremtidige Jernbaneudvikling vil Viborg i højere Grad komme i en nær og bekvem Forbin-